

**З днем народження, вельмишановна Людмила Василівно!
Бажаємо нових творчих злетів, здоров'я, сімейного затишку!**

Тщільсь

**ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОГО ЗАКЛАДУ «ДНІПРОПЕТРОВСЬКА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ
МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ»**

Газета виходить
з травня 1931 р.
**Четвер
10
ЛИПНЯ**
2014 року
№№ 11-12
(2863-2864)

Члену-кореспонденту Національної Академії Наук України ЛЮДМИЛІ ВАСИЛІВНІ НОВИЦЬКІЙ-УСЕНКО 10 липня 2014 р., м. Київ

Вельмишановна Людмила Василівно!
Президія і Відділення молекулярної біології, біохімії, експериментальної та клінічної фізіології НАН України сердечно вітають Вас зі славним ювілеєм.

У Вашій особі ми шануємо видатного вченого в галузі анестезіології та реаніматології. Ви присвятили своє життя найгуманнішій справі – боротьбі за життя.

Багато Ваших досліджень присвячено розробкам методів профілактики і лікування порушень, що відбуваються в організмі під дією несприятливих факторів навколишнього середовища. Вами з'ясовано механізми патогенезу «хімічної хвороби». Вами та Вашими учнями отримано нові дані про вплив гемосорбції на організм людини та тварин на молекулярному і клітинному рівнях, що дозволило суттєво розширити можливості практичного застосування методів сорбційної детоксикації.

Експериментальними та клінічними дослідженнями Вам вдалося обґрунтувати використання негемоглобінового кровозамінника з газотранспортною функцією – перфторану при нейротравмі, постреанімаційній хворобі, гострому інфаркті міокарда, сепсисі, поліорганній недостатності, що сприяло прискоренню клінічного видужання, зменшенню ускладнень, зниженню летальності та поліпшенню якості життя цих хворих у віддаленому періоді зі збереженням інтелекту, працездатності та соціальної активності.

Велику увагу Ви, шановна Людмила Василівно, приділяєте підготовці наукової зміни. Серед Ваших учнів 6 докторів та 50 кандидатів наук, створено справжню наукову школу анестезіологів та реаніматологів.

Гідним визнанням Вашого вагомго внеску в науку стало обрання Вас членом-кореспондентом

Національної Академії та Національної Академії Медичних Наук України, присудження Вам Державної премії України та Премії Уряду Російської Федерації в галузі науки і техніки, присвоєння почесного звання заслуженого діяча науки і техніки України.

Інтенсивний творчий пошук Ви органічно поєднуєте з великою науково-організаційною та громадською діяльністю. Ваші організаторські можливості і талант керівника з особливою яскравістю проявилися на посадах ректора Дніпропетровського медичного інституту, завідувача кафедри анестезіології та реаніматології. Як член проблемної комісії при МОЗ України, заступник голови Українського товариства анестезіологів та реаніматологів Ви багато робите для розвитку фундаментальних досліджень і практичної медицини.

Невичерпною енергією, сумлінням і професійним ставленням до службових обов'язків, постійною громадською роботою і великим життєвим досвідом Ви здобули заслужений авторитет і повагу в наукових колах.

Нам приємно, що свій ювілей Ви зустрічаєте у розквіті сил, сповненою нових задумів.

У цей знаменний день бажаємо Вам, дорога Людмила Василівно, доброго здоров'я, щастя, нових творчих звершень на благо науки.

Б. Є ПАТОН,
президент Національної Академії Наук України,

академік НАН України;
С. В. КОМІСАРЕНКО,

академік-секретар Відділення молекулярної біології, біохімії, експериментальної та клінічної фізіології НАН України, академік НАН України

Шановна Людмила Василівно!

Щиро вітаю Вас із ювілеєм!

Ваш шлях до вершин медичної науки складний і цікавий, сповнений перемог і нових відкриттів. Ви – член-кореспондент НАН та НАМН України, доктор медичних наук, професор, заслужений діяч науки, лауреат Державної премії України та Премії Уряду Російської Федерації, автор 600 наукових робіт. Ви дали дорогу у професію 6 докторам та 50 кандидатам медичних наук, підтримуєте талановитих учнів ліцею та студентів-медиків щорічними особистими преміями. Перелік досягнень можна продовжувати довго. Головне ж досягнення і найвища нагорода за роки кропіткої праці – визнання, повага та любов колег, пацієнтів і вихованців. Я зичу Вам міцного здоров'я, благополуччя і довгих років життя. Нехай медична наука надирає на нові звершення, а колеги і студенти завжди звертаються за настановами та порадами. Миру Вам, злагоди і здійснення найзаповітніших бажань!

З повагою
міський голова
Іван КУЛІЧЕНКО

Рядки біографії

Людмила Василівна Новицька-Усенко народилася 10.07.1934 року, член-кореспондент Національної Академії Медичних Наук України, обрана 05.04.1993 р. за спеціальністю анестезіологія, член-кореспондент НАН України (1991 р.), доктор медичних наук (1971 р.), професор (1973 р.), заслужений діяч науки УРСР (1984 р.), лауреат Премії Уряду Російської Федерації (1999 р.), лауреат Державної премії України (2000 р.), завідувач кафедри анестезіології та інтенсивної терапії Дніпропетровської державної медичної академії (з 1973 р. по 2008 р.), професор кафедри анестезіології та інтенсивної терапії Дніпропетровської медичної академії (з 2008 р.).

Відомий вчений в галузі анестезіології та реаніматології. Основні напрями наукової діяльності присвячені вивченню механізмів адаптації гомеостазу при різних критичних станах (операційна травма, нейротравма, хімічна травма та інші) і розробці оптимальних варіантів корекції його порушень. Нею обґрунтовані нові підходи до вибору адекватних варіантів анестезіологічного забезпечення залежно від характеру оперативного втручання та віку хворого.

Експериментальними та клінічними дослідженнями обґрунтувала використання негемоглобінового кровозамінника з газотранспортною функцією – перфторану при нейротравмі, постреанімаційній хворобі, гострому інфаркті міокарда, сепсисі, поліорганній недостатності, що сприяло прискоренню клінічного видужання, зменшенню ускладнень, зниженню летальності та поліпшенню якості життя цих хворих у віддаленому періоді із збереженням інтелекту, працездатності та соціальної активності.

Автор понад 600 наукових робіт, з яких 26 монографій, довідників, підручників, 12 патентів та авторських свідоцтв. Підготувала 6 докторів та 50 кандидатів медичних наук.

Голова спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій анестезіологів, хірургів та лікарів спортивної медицини, член правління Української та Дніпропетровської асоціацій, член проблемної комісії «Анестезіологія та інтенсивна терапія» МОЗ та НАМН України. Почесний член наукового товариства анестезіологів та реаніматологів Грузії та Федерації анестезіологів та реаніматологів Росії. Фундатор «Фонду пошуку і підтримки талановитої молоді». З 1994 року заснувала 2 особисті щорічні премії для студентів та учнів медичного ліцею за кращі наукові роботи з невідкладних станів, які за цей час отримали 24 учень ліцею і 21 студент та інтерн ДМА. Член редакційних рад 6 провідних наукових журналів України та Росії, почесний ректор Університету Золотого Віку.

Нагороджена орденом Української Православної Церкви Преподобного Агапіта Печерського III ступеня, орденом Ікони Почаєвської Божої матері, 6 медалями, знаком «Отличник здравоохранения», Почесними грамотами Кабінету Міністрів, Президії НАМН та МОЗ України, Дніпропетровської обласної держадміністрації, обласної та міської Рад, була депутатом Верховної Ради України 11-го скликання, депутатом Дніпропетровської міської Ради (1982-1985 рр.) та членом виконкому (1993-1996 рр.).

Пишаємося Вами

«Кругла» дата від дня народження Людмили Василівни Новицької-Усенко – це радісна подія не тільки для неї, її сім'ї, але й для всього колективу нашої академії. Вступивши сюди в 50-і роки студенткою, вона пройшла шлях від доцента до завідувачки організованої кафедри анестезіології та реаніматології, проректора з наукової роботи, а з 1981-го

по 1996-й очолила наш вуз. Роки її ректорства позначені завершенням будівництва нового санітарно-гігієнічного корпусу та санаторію-профілакторію, сплеском організації нових структурних підрозділів: міжнародного відділу, обласного ліцею-інтернату, лабораторії психофізіологічних досліджень, які функціонують і донині.

Ми пишаємося Людмилою Василівною як вченим: вона створила школу анестезіологів, яка відома далеко за межами України. Вона автор понад 600 наукових робіт, підготувала 6 докторів та 50 кандидатів медичних наук.

Досягнення професора Л. В. Новицької-Усенко гідно оцінені: вона обрана членом-кореспондентом Національної Академії Наук України та членом-кореспондентом Національної Академії Медичних Наук України, їй присуджено

звання заслуженого діяча науки України, Державна премія України та Премія Уряду Російської Федерації.

Зичу Вам, вельмишановна Людмила Василівно, подальшого творчого горіння, міцного здоров'я в ім'я звершення відповідальних завдань, які ставить перед нами сьогоднішня.

Георгій ДЗЯК,
ректор, академік НАМН України

У житті людини є люди, які визначають долю. По-перше, звичайно, це батьки. По-друге, це ті, хто зустрічається на професійному шляху. Такою людиною для мене стала Людмила Василівна Усенко. Я знаю її чимало років, але особливо тісно спілкувалася в мої студентські часи. Дуже добре запам'ятався захист нею докторської дисертації, який проходив в аудиторії №1 морфокорпусу. Я, студентка, вперше потрапила на науковий захід такого рівня. Мене вразило, як Людмила Василівна ґрунтовно доповіла про свої пошуки, підкорило її вміння триматися на трибуні, її мова і те, як вона впевнено відповідала на запитання, які ставили їй імениті професори. А потім з Людмилою Василівною мене пов'язало

Приклад для наслідування

життя, коли я, клінічний ординатор кафедри терапії, обрала наукову роботу, що тісно пов'язана з проблемою гемосорбції, якою вона займалася. Людмила Василівна, запропонувавши для моєї кандидатської теми щодо використання гемосорбції при лікуванні бронхіальної астми, разом з Інною Іларіонівною Крижанівською була моїм керівником. Під її керівництвом була виконана і моя докторська дисертація.

Я з повним правом вважаю Людмилу Василівну своїм вчителем. Мене завжди привертають в ній чіпкий розум, наукова інтуїція, надзвичайна працездатність, інтелігент-

ність, обов'язковість у поєднанні з чуйністю, добротою.

Людмила Василівна завжди тримала в полі зору моє професійне становлення: залучила до роботи в приймальній комісії, рекомендувала завідування кафедрою, на посаду декана наново організованого медичного факультету, пізніше – проректора з навчальної роботи.

Хочеться відзначити, що і сьогодні Людмила Василівна дає слушні поради на злободенні проблеми в науковій сфері, навчальному процесі. А як цікаво вона веде заняття в науковому студентському гуртку кафедри! Бо їй цікаво спілкуватися з молоддю,

ось вже 20 років вона виділяє особисті кошти для преміювання кращих робіт ліцеїстів, студентів, молодих вчених. Людмила Василівна – приклад для наслідування: турботлива мати трьох синів, любляча бабуся чотирьох онуків, вона освоїла комп'ютер і на рівних спілкується з онуком, який навчається в Канаді. А ще у неділю о 8-й ранку ми зустрічаємося у басейні нашої академії, і Людмила Василівна легко пропливає чималу відстань. Я бажаю їй подальшого творчих звершень, здоров'я, енергії, оптимізму, любові і уваги близьких.

З повагою і любов'ю
Тетяна ПЕРЦЕВА,
професор, перший проректор, член-кореспондент НАМН України

Вклоняємося Першопроходцю

У переддень знаменної події в житті мого Вчителя, професора Людмили Василівни Новицької-Усенко мені хотілося б повернутися в часі назад, щоб поділитися спогадами, які дозволили мені пізнати її не тільки як розмаїтого масштабного вченого, але й дуже різнобічну і глибоку людину.

У 1981 році, коли я вступив до Дніпропетровського ордена Трудового Червоного Прапора медичного інституту, а Людмила Василівна його очолювала, важко було передбачити, що через багато років наші долі так тісно перетнуться.

У 1991 році після певного часу практичної роботи я вступив до клінічної ординатури, по її закінченні за пропозицією Людмили Василівни залишився на кафедрі, пов'язавши свою долю з нашою академією. Торуючи усі шаблі кафедрального зростання та становлення як викладача і вченого під керівництвом Людмили Василівни протягом понад 20 років спільної роботи, я нерідко ловив себе на думці про те, що кожний день нашого спільного спілкування – це велика професійна і життєва школа.

Важко заперечувати, що професійні успіхи є продовженням особистих рис і багато в чому визначаються ними. Що ж допомагало і допомагає моєму Вчителю постійно шукати і знаходити все нові і нові можливості самореалізації і в спеціальності, і в житті, що дозволило шляхом багаторічних зусиль набутти беззаперечного авторитету серед колег?

Людмила Василівна – це людина, для якої справа є первинною і визначальною в житті. Недарма саме вона стала засновником Дніпропетровської наукової школи анестезіологів. Першопроходцям завжди складно, нова справа вимагає нових знань. Але це і велике щастя, коли ти є першопроходцем. Так, розчарування чергуються з перемогами, так, недостатньо знань і досвіду, але, оглядаючись назад, можна з повним правом сказати, що це саме вони заклали фундамент нової спеціальності, яка живе і стрімко розвивається сьогодні.

Я пам'ятаю, як мене вразила докторська дисертація Людмили Василівни – 2 томи по 800 сторінок з ілюстраціями, статистикою, якісним оформленням. Тоді я усвідомив, що 50 історій із архіву, які за ніч потрібно було, вибравши усі дані, на ранок повернути назад, про які мені розповіла Людмила Василівна, були показником того, яка працелюбність і ретельність стояли за цими друкованими сторінками. Не було звичних нам сьогодні сучасних засобів інформації, не було доступу до електронних наукових баз даних, але було надзвичайне бажання пізнавати нове і вражаюча працелюбність, щоб цього досягти.

Найважливішою рисою Людмили Василівни є максималізм, який не передбачає роботи на півсили, а також увага до деталей, яка дозволяє успішно ставити і вирішувати великі завдання, не випускаючи нічого важливого.

Важко знайти в сьогоднішньому динамічному житті лю-

дину оптимістичнішу, життєрадіснішу, не знаючу смутку, з великою кількістю нових планів, відкрити до всього нового, яка цікавиться всім, що відбувається навколо.

Недаремно окрім професійних інтересів Людмила Василівна має безліч захоплень. Як творчій людині їй близькі музика і театр, живопис і література, колекціонування – все те, що і становить духовність людини. Це дозволяє всебічно пізнавати дійсність і самому підніматися на новий щабель духовного розвитку. Естетика викладання, альтруїзм, висока духовність, відданість традиційним цінностям і виховання гармонійної особистості є пріоритетами професора Людмили Василівни Новицької-Усенко як викладача. Я не раз був свідком того, коли заняття Людмили Василівни завершувалися оплесками студентів за той заряд доброти і професіоналізму, який вони отримали, а цикли на нашій кафедрі для багатьох із них лишаються одними із найскрапіших і пам'ятних вражень за весь період навчання.

Перебуваючи постійно з Людмилою Василівною, мимоволі звертаєшся до такого загальнолюдського поняття, як «щастя». Бути щасливим по-справжньому – означає зайняти своє місце в житті, реалізувати себе повною мірою у будь-якій справі, бути потрібним людям і щедро ділитися своїм досвідом з іншими.

Вельмишановна Людмילו Василівно, дорогий Вчителю! Важко передати словами моє почуття вдячності Вам за роки спільної роботи, віру в мене і можливість перейти до цієї безцінний досвід, яким Ви щедро ділитися зі всіма, хто Вас оточує!

Хай попереду у Вас будуть значні звершення, хай близькі і учні радують Вас своїми досягненнями, хай кожний день дарує посмішки та радість, а в душі завжди буде Весна!!!

Уклінно і щиро Ваш
Юрій КОБЕЛЯЦЬКИЙ,
професор, завдячувач
кафедри
анестезіології
та інтенсивної терапії

«Сенс життя – служити людям й робити добро», – стверджував Арістотель

Людмила Василівна Усенко – ціла сторінка літопису в історії Дніпропетровської медичної академії.

Її ім'я вченого-анестезіолога, засновника наукової школи анестезіо-

Вавжди на вістрі часу

рад з будівельниками, відкриття корпусу; створення меморіального комплексу на території морфокорпусу, відкриття спортивної бази тощо.

Людмила Василівна бере активну участь у роботі жі-

вона стала ініціатором чималих нових починань.

Послідовна у всьому, до накресленої мети йде твердо і впевнено, завжди знає, чого хоче; самовіддано слухає науці і практичній діяльності.

Відкриття нового санітарно-гігієнічного корпусу (рік 1984-й). Зліва направо: міністр охорони здоров'я України А. Ю. Романенко, перший секретар обкому партії В. Г. Бойко, секретар парткому ДМІ Л. М. Одинцова, перший секретар міськкому партії М. Г. Омельченко, ректор ДМІ Л. В. Новицька-Усенко, заступник голови міськвиконкому З. Г. Суміна, ректор ДМІ 1964-1981 рр. І. І. Крижанівська.

логів відоме у багатьох країнах.

Знаю Людмилу Василівну зі студентських років по навчанню в інституті та активній громадській роботі в комсомолі та профспіці.

Особливо хочеться відзначити роки спільної роботи в медакадемії (5 років на посаді секретаря партійного комітету і понад 20 років – голови жіночої ради).

Це – завершення будівництва нового санітарно-гігієнічного корпусу, проведення оперативних на-

ночної ради, ради ветеранів, клубу «Надія». Її життя – це стрімкий потік подій одержимої жінки, лікаря, педагога, вченого, адміністратора, жінки, матері, бабусі.

Вона служить прикладом людини праці, вченого. Її світла голова і щедра серце дозволили часу написати портрет шанованої людини, яка увійшла до когорти «Славних імен Придніпров'я».

Л. В. Усенко – працівник-новатор. Вона завжди на вістрі часу. Будучи ректором

Учні Людмили Василівни працюють у багатьох містах України та за її межами.

Її виокремлюють такі риси, як відданість справі, високий професіоналізм, активність вченого, людяність, вимогливість до себе і до оточуючих, вміння бачити нове.

Людмила Василівна виокнала заповіт древніх: посадила сад, виростила синів, збудувала будинок.

Людмила ОДИНЦОВА,
доцент, голова жіночої ради

Неординарність, творчі іскорки додають барви

Висока моральність, духовність, високий ступінь професіоналізму, активна життєва позиція – якості, які у сукупності притаманні далеко не кожному. Мені пощастило зустріти таку людину – авторитетного Лікаря, Вченого, Вчителя.

Людмила Василівна Новицька-Усенко є почесним ректором Університету Золотого Віку – ініціативного проєкту для людей пенсійного віку, які бажають бути соціально та фізично активними. Програма навчання в університеті – без перебільшення – завдяки Людмилі Василівні, окрім просвітницької у галузі медицини, має

виховну спрямованість, оскільки містить філософські та психологічно орієнтовані лекції – «Філософія життя та смерті» (авторства Людмили Василівни), «Роль музики у підтриманні здоров'я» та інші. Творча іскорка керівника Університету дала барв до формального навчального процесу та виплеснулася в душевну атмосферу й зацікавленість аудиторії. Черговим доказом цього є реалізована ідея ювілярки про включення до програми навчання відеоконцертів класичної музики, яка отримала шалену підтримку слухачів.

Переказати про всі творчі задуми Людми-

ли Василівни, які відтворені протягом року в Університеті, – не залишиться місця для вітань інших колег. Але не це є головною метою, а бажання підкреслити вміння неординарної людини підходити до, здавалося б, формального питання – навчання основ здоров'я – креативно.

Від всього колективу Університету Золотого Віку бажаємо Людмилі Василівні тримати такий рівень активності, який дозволив би ще довго залишатися лідером та розширювати коло учнів і послідовників. Міцного Вам здоров'я, вельмишановна Людмילו Василівно, сімейного затишку та творчої наснаги!

З повагою
Юлія СІЛКІНА,
проректор УЗВ
професор

Веде у світ безмежних знань

Бернард Шоу говорив, що є великі люди серед маленьких, а є великі серед великих. Ось саме до великих серед великих можна віднести талановитого лікаря, вправного керівника та людину дійсно з великої літери Людмилу Василівну Новицьку-Усенко.

Людмила Василівна добра, досвідчена, мудра, вона надихає на нові ідеї, думки. Кожного разу, коли поспілкуєшся з нею, на душі стає легко та сонячно. Хочеться творити, працювати над собою, вдосконалюватись, аби хоча б на крок наблизитись до такої людини.

Людмила Василівна – справжній науковець, який допомагає молодим вченим та студентам у пошуку себе. Під її керівництвом на кафедрі анестезіології було створено гурток, те, як він працює, є чимось унікальним, бо тут повною мірою можна розвиватися у про-

фесійному нап. Кожне засідання наповнене великим об'ємом інформації, тут є все – і матеріали закордонних колег, і досвід лікарів суміжних спеціальностей, і власні надбання. А серед самих учасників панує тепла родинна атмосфера. Людмила Василівна хоче, щоб ми були багатограними у своєму розвитку, тому ми буваємо на екскурсіях та влаштуємо «круглі столи», де завжди багато гостей. Не залишаються без уваги і творчі особистості, що демонструють свої вміння на святах та заходах кафедри і гуртка. До кожного в Людмили Василівни особистий підхід, вона завжди радо допоможе у підготовці доповіді чи в редагуванні майбутньої публікації, дасть доцільну пораду, допоможе сконцентрувати увагу та зробити акценти на головному, а також підтримає, як любляча мати, юного науковця у його перших кроках у світ безмежних знань. Людмила Василівна вчить нас бути чуйними, милосердними, щирими, добрими, ввічливими, плаєє в нас найкращі риси майбутніх лікарів. Завдяки такому підходу

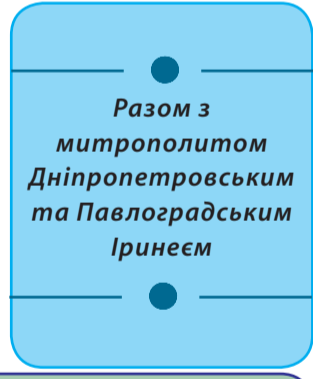
до учнів, ініціативності, великому потенціалу, неймовірно великої кількості ідей, запалу, енергії і такому палкому серцю Людмила Василівна є прекрасним керівником і великим прикладом для наслідування. І за це від імені всіх гуртківців та особисто від себе говоримо їй велике спасибі.

Як відомо Людмила Василівна колекціонує дзвоники, і, мабуть, це не випадковість. Вони є символом миру, затишку, блаженства та душевного спокою. Такі ж риси є і в характері їх господарки, кожен звучить по різному, унікальному і випромінює теплі, миротворчі нотки.

Бажаємо їй, щоб кожного нового дня сонце сяяло яскравіше, натхнення та мрії мали невичерпне джерело добра, злагоди. Нехай життя дарує неповторні миті і розмальовує буденність яскравими барвами.

Діана ОЛЕНЮК,
студентка 2 курсу
І-го медичного факультету,
лауреат особистої премії
професора

Л. В. Новицької-Усенко

Разом з митрополитом Дніпропетровським та Павлоградським Іринеем

До двадцятих років минулого століття Катеринославський вищий медичний навчальний заклад називався академією, пізніше став інститутом. У 1994-му році Постановою Кабінету Міністрів №244 від 20 квітня Дніпропетровському медінституту повернули ім'я академії. Про це повідомила ректор професор Людмила Василівна Новицька-Усенко, а фотокор Анатолій Красножон закарбував цю мить радісного повідомлення.

Доля людини залежить не тільки від того, які життєві принципи вона сповідує, а й від того, яких вчителів вона обирає. Бо саме вчитель освітає життєвий шлях високими ідеалами, допомагає втілити їх у життя, підтримує та примушує не втрачати надії при всіх життєвих негараздах.

І треба дякувати долі за те, що маєш гідного Вчителя... Я згадую 1967 рік. Цикл навчання на кафедрі загальної хірургії. І перша в житті лекція, присвячена анестезіології, і перший в житті наркоз ефіром на собаці у віварії. І все це завдяки Людмилі Василівні – чарів-

Звіряємо з нею своє життя

інтенсивної терапії та медицини невідкладних станів ФПО та службою анестезіології області.

Я вдячна своєму Вчителю за щоденне безперервне навчання вмінню передавати свій життєвий досвід та знання іншим, бути цілеспрямованою та принциповою, невтомною у роботі та здатною до відстоювання свого бачення проблеми та шляхів її вирішення як у науко-

хисту головного мозку від гіпоксії (нейропротекція) у хворих з черепно-мозковою травмою та при післяреанімаційній хворобі, вивчено вплив знеболення на когнітивні функції у дорослих та дітей...

Складно та просто неможливо коротко описати життя, яке я пройшла поруч зі своїм Вчителем, мою вдячність Людмилі Василівні за можливість

Разом зі своєю ученицею лауреатом Державної премії України, доктором меднаук професором О. М. Клигуненко та кандидатом меднаук А. А. Криштафором вивчають властивості перфторану.

ній жінці, рухливій та наполегливій, високоінтелектуальній та глибоко душевній людині. З нею цікаво у будь-якій ситуації: у науковій дискусії, під час лекції, на семінарі чи практичному занятті, біля ліжка хворого або у фойє театру. Саме завдяки їй я обрала анестезіологію та інтенсивну терапію сенсом свого професійного життя, під її керівництвом виконала та захистила кандидатську та докторську дисертації, з її рук я отримала керівництво кафедрою анестезіології,

вій лабораторії, так і біля ліжка хворого.

За десятиріччя своєї невтомної праці Людмила Василівна не тільки підняла рівень анестезіології та інтенсивної терапії до найкращого в Україні, але й створила унікальну наукову школу, досягнення якої, як правило, розпочинаються зі слова «уперше». Так, під її керівництвом були проведені перші дослідження впливу гемосорбції та перфторану на організм хворих у критичних станах, розроблена концепція за-

мати щоденну оцінку своєї діяльності її очима. І нехай попереду у Людмили Василівни будуть довгі роки здоров'я, щастя, радості та успіху, що дасть усім нам, її учням, якомога довше жити поряд із своїм славним Вчителем.

Олена КЛИГУНЕНКО,
завідувач кафедри анестезіології, інтенсивної терапії та медицини невідкладних станів ФПО

Велич її людської натури

У житті кожної людини зустрічаються люди, які на певному етапі примушують по-новому подивитися на себе, на свої можливості, досягнення і перспективи, лишаючи при цьому незабутні враження. Такою людиною для мене стала Людмила Василівна Новицька-Усенко.

Людмила Василівна – людина найвищого рівня інтелігентності. Має великий творчий потенціал. Їй цікаво подорожувати, вона любить музику, театр, має своє дивовижне хобі: колекціонування дзвоників з усіх країн світу. Це людина надзвичайної працездатності. Спілкування з Людмилою Василівною завжди свято. Коли говориш з нею по телефону, її голос горлиці неможливо сплутати ні з яким іншим. У спілкуванні з цією людиною завжди отримуєш задоволення від величчя її людської натури і легкої безпосередності. Вражають чудова пам'ять, ерудиція, творче натхнення і дивовижна доброта, яку не часто можна зустріти у людей такого масштабу. Вона вільно спілкується з президентами і міністрами, студентами і хворими людьми, яким завжди надає гідну увагу і знайде слова підтримки.

Я познайомилася з Людмилою Василівною за щасливого збігу обставин. По закінченні факультету психології Київського держуніверситету імені Т. Г. Шевченка за розподілом потрапила до Дніпропетровська на Дніпровський машинобудівний завод (ДМЗ), де за радянських часів була одна із найкрупніших психологічних лабораторій (близько 20 осіб). Одним із напрямів її роботи був психологічний відбір і підготовка спеціалістів в радіопромисловості для особливо складних монтажних робіт, де неприпустимі тремор рук, високе потовиділення чи інтенсивної терапії співробітники лабораторії беруть участь в наукових дослідженнях, в роботі студентського гуртка, в «круглих столах» і зустрічах з цікавими людьми, в діяльності Університету Золотого Віку, де Людмила Василівна є почесним ректором. Робота лабораторії зі студентами завжди прямо чи опосередковано пов'язана з Людмилою Василівною. На психологічних консультаціях студен-

Наприкінці 80-х років

Людмила Василівна, будучи ректором ДМІ, приїхала на ДМЗ з метою вивчення досвіду роботи психологічної лабораторії. Було прийнято рішення про створення подібної служби в медінституті для добору студентів в особливо складні ме-

ти високо оцінюють її як викладача, як творчу особистість, як жінку, яка змогла досягти значних успіхів в науці і в управлінні, виховавши при цьому трьох синів. Нам приємно читати про неї відгуки випускників різних поколінь. Люди

дичні спеціальності (анестезіологія, хірургія), які висувають високі вимоги до психофізіологічних характеристик майбутніх спеціалістів. Це було сміливе рішення, яке не мало аналогів у медичній практиці.

Питання про створення психофізіологічної лабораторії у медичному вузі вирішувалося на рівні Міністерства охорони здоров'я в складний для України час – на початку 90-х років минулого століття. Але Людмила Василівна з цим завданням впоралася, і лабораторія була відкрита. На сьогодні наша медична академія є одним із небагатьох вузів України, де існує повноцінна психологічна служба. Щорічно через неї проходять сотні студентів, які не тільки пізнають свої особистісні особливості, але й розв'язують свої психологічні проблеми.

Людмила Василівна продовжує співробітничати з лабораторією. Спільно з кафедрою анестезіології та інтенсивної терапії співробітники лабораторії беруть участь в наукових дослідженнях, в роботі студентського гуртка, в «круглих столах» і зустрічах з цікавими людьми, в діяльності Університету Золотого Віку, де Людмила Василівна є почесним ректором.

Робота лабораторії зі студентами завжди прямо чи опосередковано пов'язана з Людмилою Василівною. На психологічних консультаціях студен-

гідно оцінюють її роботу і успіхи, говорячи на її адресу тільки теплі слова. А вона дає усім випускникам велику надію і віру в себе, лишає в їхній пам'яті найприємніші спогади про студентські роки.

Дорогая Людмила Васильевна!

В медицину приходять разные люди, Кто-то хочет быть в будущем главным врачом, Ну а кто-то мечтает о том, когда будет Победят все болезни медицинским мечом. Вы даёте студентам всегда перспективу: Не бояться о многом мечтают, Раскрываете в каждом ту скрытую силу, Что потом поможет многим ЛИЧНОСТЬЮ стать. Жизнь по-разному в будущем судьбы расставит, Кто-то в городе будет работать, а кто-то в глуши, Но общение с Вами в сердцах многих оставит Колокольчики Вашей прекрасной души.

Галина КАНЮКА,
зав. психофізіологічною лабораторією, кандидат психологічних наук

Від редакції. Віршовані рядки належать авторіві спогадів

Разом з Учителем професором І. І. Крижанівською

Людмила Василівна в операційній із відомим хірургом-оториноларингологом доцентом Григорієм Максимовичем Титарем

*Хай доля Вам шле добро і щастя,
Міцне здоров'я, море благ земних,
А щедрі дні, мов рушники квітчасті,
Ще довго стеляться до ніг.
Нехай збуваються всі мрії і надії,
Не знають втоми руки золоті,
Душа ніколи не старіє,
І серце не втрачає доброти.*

Редакція «ПУЛЬС»

На обході у відділенні
лікарні біля ліжка хворого
разом з колегами

*Любов учителя не знає
ні кінця, ні краю,
Не рветься ні на мить гаряча
нить,
Любов учителя ніколи не
вмирає,
Вона у серці учня пломенить.*

Розгледіла мій потенціал

Як письменник живе у своїх творах, як художник — у картинах, так і вчитель — у думках, вчинках і справах своїх учнів. У своєму житті ми стикаємося з численними труднощами й перешкодами. Без досвідченого провідника, який допоможе виявити наші схильності, заохотить розвиток наших інтересів, полегшить виконання наших завдань і спонукатиме нас використовувати свої здібності по максимуму, цей шлях стає набагато складнішим. Як важливо, щоб у потрібний час молодій людині, яка починає звертати свій погляд до наукового пізнання, прагне мати широку основу для наукової діяльності, з'являється людина, здатна побачити твій потенціал, заохотить розвиток твоїх інтересів, спонукатиме до максимального використання твоїх здібностей.

Я пишаюсь, що в моєму житті під час навчання у Дніпропетровській медичній академії з'явилась така людина: красива і розумна Жінка, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри анестезіології та інтенсивної терапії Людмила Василівна Новицька-Усенко. Я переповнений почуттям вдячності за те, що серед великої кількості студентів, які мріяли працювати під її чуйним керівництвом, Вона розгледіла мій потенціал, повірила в мої сили, запалила в мені сміливі устремління. Для мене Вона завжди буде взірцем чуйного фахівця анестезіолога-реаніматолога, педагога, науковця, організатора охорони здоров'я, жінки-мами.

До речі, на той час жінок, які б працювали в даному напрямі медицини, було дуже ма-

ло. Ствердитись жінці в такому складному напрямі нелегко, але Людмила Василівна - засновник анестезіології та інтенсивної терапії в Дніпропетровській області, вона відома не лише в Україні: й донині до її думки прислухаються, шанують та поважають.

У моєму житті вона відіграла велику роль: я не тільки під її керівництвом виконав кандидатську дисертацію, а й коли мені довелося опинитись перед складним життєвим вибором щодо зміни напрямку діяльності і обрання іншого профілю роботи, вона не побачила зради в моєму вчинку, а навпаки, дала благословення, повірила в мене.

Людмила Василівна вчасно підготувала свою достойну заміну, дала можливість молодим спеціалістам реалізувати свій потенціал, знання та уміння. І продовжує не байдуже ставитись до справи, її хвилюють долі і турботи учнів. Людмила Василівна із завзяттям продовжує працювати над науковими працями, аналітичними матеріалами, рецензіями на роботи, авторів яких - молоді спеціалісти.

Її життєвої енергії вистачає на все. Вона — легендарна особа. Вчитель з великої літери. Я вдячний долі за зустріч з цією Людиною. Людиною, яка була завжди щирою у ставленні до бажання кожного учня стати успішним. За те, що навчила мене повазі і вдячності, дала мені безцінні знання, якими я користуюся в житті.

Від щирого серця бажаю Вам, дорога Людмילו Василівно, міцного здоров'я, особистого щастя і здійснення найзаповітніших мрій. Нехай кожен день буде осяяний високим злетом душі, а добре самопочуття і гарний настрій стануть

запорукою Вашого процвітання. Миру, злагоди, шани, любові та достатку у Вашому домі!

*Хай пливе щасливо ваш
життєвий човен
І ми нає легко береги круті,
І любові буде хай завжди він
повен,
То найголовніше у людській
житті.
Хай здоров'я, радість і
достаток
Сиплються, немов вишневі
цвіт,
Хай маює доля з буднів
свято,
А Господь дарує многа літ.*

Олександр АНДРІЄНКО,
кандидат меднаук,
головний лікар санаторію
«Новомосковський»
На знімку: Людмила
Василівна вітає Олександра
Івановича з 50-річчям

Поздоровляємо захоплюючись

Чи можна одним словом охопити масу відчуттів, пов'язаних з Людмилою Василівною Новицькою-Усенко? На мій погляд, це слово - захоплення. Захоплення і від самої людини, і від результатів діяльності, і від її творчості. Скільки знаю Людмилу Василівну, вона весь час запроваджує нові справи, прокладає нові шляхи, об'єднує і веде за собою однодумців, досягає мети і отримує перемоги. Лише небагатьох

продумується, ґрунтовно готується заздалегідь, не рахуючись зі своїм часом, а це дає яскраві незабутні результати.

Особливістю діяльності Людмили Василівни є її багатоплановість і дивовижна здатність завдяки багатогранним знанням, майстерності, якостям особистості одночасно контролювати декілька напрямів. Реагуючи на вимоги часу, за покликом нового вона стала разом з Г. В. Дзяком ініціатором від-

приручила": лекції, участь у тематичних проектах, щира підтримка і поради. З першого випуску ліцею 1994 року Л. В. Новицька-Усенко започаткувала нагородження одного з кращих випускників на випускному вечорі власною іменною премією як члена-кореспондента НАН і НАМН України. Ця традиція не переривалася ні разу, вона спонукає учнів бути удостоєними цією почесною нагородою і дивовижними сло-

Зустріч Л. В. Новицької-Усенко в ліцеї з лауреатами її премії різних років (травень 2014 р.)

Бог нагороджує таким даром – відчувати перспективність нового і розуміння, як його досягти.

Напередодні її ювілею хочеться сказати, що вона є взірцем енергійності, доброзичливості, толерантності, відповідального ставлення до будь-якої справи: чи то лекції для науковців, чи для ліцеїстів, чи захід для ветеранів, чи в Університеті Золотого Віку – все однаково чітко

криття у 1993 році школи нового типу – медичного ліцею при медичній академії як довузівської ланки системи профільної освіти. Саме цьому завдячують обдаровані діти з віддалених міст і сіл області за можливість отримувати в ліцеї якісну профільну підготовку для досягнення своєї мрії стати лікарем. Вже понад 20 років колектив ліцею відчуває її увагу, піклування "про того, кого

вами напуття від лікаря, вченого зі світовим ім'ям.

Всі разом ми кажемо: "З Днем народження! З ювілеєм, дорога Людмילו Василівно! Хай Вам завжди щастить на Вашій довгій дорозі, йдучи якою, Ви сієте розумне, добре, світле, видатне!"

Тетяна ЖУРАВЕЛЬ,
від колективу медичного
ліцею "Дніпро" директор

П'ятирічна Людмила з
мамою Адою Петрівною
й татом Василем
Никандровичем

Ось які сини-богатири у
Людмили Василівни!
Зліва направо:
найменший Михайло,
середній Віталій та
старший Олександр

Понад
тисяча дзвоників
подарованих, придбаних
у різних куточках світу
– гордість, унікальна
колекція Людмили
Василівни. У кожного своя
історія, свій дзвін...

У світі захоплення

Пульс
ГАЗЕТА
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ
ДЕРЖАВНОЇ
МЕДИЧНОЇ
АКАДЕМІЇ

Адреса редакції: 49044,
м. Дніпропетровськ,
вул. Дзержинського, 9,
кімн.28, тел. 31-22-75
E-mail: puls@dma.dp.ua

Виходить українською
мовою
двічі на місяць.
Обсяг 1 друк.аркуш.
Друк офсетний.

Тираж – 1000. Зам. № 269
Серія ДП №1380-115 ПР
від 15 березня 2007 року

Газета віддрукована
у видавництві ПП "Ліра М"
м. Дніпропетровськ,
пр. Воронцова, 73.

Дизайн та верстка
Володимира Пильова
Редактор
Зоя НІКОЛЬНИКОВА